

РЕШЕНИЕ

№ 4558

гр. София, 08.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 04.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10581** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. Н., срещу ЗАПОВЕД № РД-18-38/ 10.07.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК). С оспорвания административен акт, на основание чл.49, ал.1 ЗКИР, са одобрени кадастралната карта (КК) и кадастралните регистри (КР) за територията на район „Студентски” (без територията на поземлените имоти, за които КК и КР са одобрени със Заповед №300-5-70/05.09.2003г. и Заповед №РД-18-28/25.07.2005г. на изпълнителния директор на АГКК), Столична община.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорвания административен акт, В ЧАСТТА за имот с идентификатор 68134.1607.3074. Жалбоподателят претендира, че е единствен собственик на процесния имот, а в КР неправилно като носители на вещни права върху него са вписани и К., Т. и Г. С.. Прави искане за отмяна на Заповед №РД-18-38/10.07.2012г., в оспорваната част. Подробни съображения излага в писмени бележки по същество на спора. Претендира за разноски. Ответникът – изпълнителен директор на АГЕНЦИЯТА по ГЕОДЕЗИЯ КАРТОГРАФИЯ и КАДАСТЪР, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. С., излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноски. Прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Заинтересованите страни: М. Т. Б., Ю. М. Д. и В. Д. М., правят изрично волеизявление, че не оспорват жалбата. Поддържат, че са се разпоредили с имота и нямат претенции да бъдат вписани в КР като негови собственици.

Заинтересованите страни: С. Т. М., В. М. Б., А. Г. М. и Г. Н. М., редовно уведомени за образуваното съдебно производство, не се явяват и не изразяват становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Нотариален акт (НА) за покупко-продажба на недвижим имот №35/03.06.2009г., вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №21857 като Акт №64, том LXI, дело №134, жалбоподателят се легитимира като собственик на урегулиран поземлен имот (УПИ) VI-3074, кв.11 по плана на м. „Малинова долина”, целият с площ от 681 кв.м. и УПИ V-3074, кв.11 по плана на м. „Малинова долина”, с площ от 2440.74 кв.м.

Със Заповед №РД-50-71/30.07.2009г. на главния архитект на район „Студентски” е било одобрено изменение на плана за регулация на кв.11, м. „Малинова долина”, с което за имот пл.№3074 е отреден нов УПИ VI, образуван чрез обединяване на съществуващите УПИ V-3074 и УПИ VI-3074. Съгласно приложената по делото скица № СК-94-537/12.08.2009г. новообразуваният имот е с площ по графични данни 3122.56 кв.м.

Заинтересованите страни са наследници по закон на К. Т. С., видно от приетото по делото Удостоверение за наследници изх. №63/14.01.2013г. С Решение №8808/04.10.2004г. на Общинската служба по земеделие и гори (ОСЗГ) „О. купел” е възстановено правото на собственост на наследниците на К., Т. и Г. С. в съществуващи (възстановими) стари реални граници върху имот – ливада, с площ от 4046 кв.м. в землището на Д., м. „Л.”, част от имот пл. №60900, целият с площ от 4174 кв.м., кад. лист №645 от Помощния план по чл.13а от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ППЗСПЗЗ), одобрен през 2003г.

Административното производство по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на район „Студентски” е открито със Заповед №РД-16-31/15.07.2009г. на изпълнителния директор на АГКК, обнародвана в Държавен вестник (ДВ), бр. 65/14.08.2009г. Съобщението е било публикувано и във всекидневниците „Монитор” и „Т.” от 26.08.2009г. Изработените кадастрална карта и кадастрални регистри са приети от службата по геодезия, картография и кадастър с Протокол №КД-10-16-1/20.01.2011г. и са обявени на заинтересованите лица чрез съобщение, публикувано в ДВ, бр.51/05.07.2011г. и във всекидневниците „Монитор” и „Т.” от 07.07.2011г. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства жалбоподателят да е упражнил правомощието си по чл.46, ал.2 ЗКИР и да е направил писмено възражение пред Службата по геодезия, картография и кадастър по приетите кадастралната карта и кадастрален регистър, в частта за процесния имот с идентификатор 68134.1607.3074. След изтичане на срока за възражения и допуснатите с решения на комисията по чл.47, ал.1 ЗКИР изменения в приетите кадастрална карта и кадастрални регистри, административният орган е издал процесната Заповед.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Подадена е в преклузивния срок за оспорване по чл.49, ал.2 ЗКИР, от активно легитимирано лице, с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед № РД-18-38/ 10.07.2012г. е издадена от компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.49, ал.1 ЗКИР.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени, и които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Оспорваната Заповед е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона.

Съгласно легалното определение на чл.2, ал.1 ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Република Б. набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред. В чл.41 ЗКИР и чл.41 от Наредба №3 е установено, че кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни от карти, планове, регистри и други източници, одобрени по предвидения законов ред.

Съгласно приложимата норма на чл.41, ал.2 ЗКИР данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които те черпят правата си, се набират от: а) регистрите към картите и плановете; б) представените актове по чл.38, ал.1, т.3; в) регистрите на общинската и областната администрация.

Разписният списък към Помощния план, одобрен по предвидения в ЗСПЗЗ ред е източник на данни за правото на собственост по смисъла на чл.41, ал.2, т.1 ЗКИР. Вписването в кадастралния регистър няма конститутивно действие - с него не възникват и не се погасяват вещни права по отношение на вписаните лица. Целта на закона, както личи още от наименованието му, е да се създаде връзка между кадастъра и имотния регистър, която да има оповестително (декларативно) действие за трети лица – това гарантира сигурност на гражданския оборот и защита на обществените отношения, свързани със собствеността. Ето защо в кадастралния регистър се посочват всички лица, за които в книгите по вписванията и в регистрите към плановете и картите има данни, че са носители на вещни права, както и техните документи за собственост, независимо дали са конкуриращи помежду си. Административният орган няма компетентност да преценява кому принадлежи правото на собственост, но е длъжен да посочва за каква част от имотите се отнасят документите за собственост.

Следователно и доколкото наследниците на К., Т. и Г. С. са били вписани в регистъра по чл.13а, ал.3 ППЗСПЗЗ, неразделна част от Помощния план, като собственици на имот пл.№60900, за който не е спорно че е идентичен с част от процесния имот, ответникът е бил задължен при наличните данни да ги впише в КР.

От друга страна жалбоподателят не е участвал в административното производство и

не е ангажирал доказателства, с които да установи по безспорен начин, че е единствен собственик на имота. В този смисъл съдът приема, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл.39, ал.3 от Наредба №3/28.04.2005г.

След приключване на производството по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри с постановяване на съответната Заповед по чл.49, ал.1 ЗКИР последните могат да бъдат изменяни, включително и поради допуснати в тях непълноти и грешки, по реда и при условията на чл.53 и сл. ЗКИР.

Предвид изложеното, съдът в решаващия си състав, приема, че Заповед №РД-18-38/10.07.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в оспорваната част за имот с идентификатор 68134.1607.3074 е валиден и законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. Н., срещу ЗАПОВЕД №РД-18-38/ 10.07.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова